

O obveščanju v delovnih organizacijah

Upravlja lahko le obveščen delavec

Pod tem naslovom smo v zadnji številki Naše skupnosti pisali o obveščanju delavcev v delovnih organizacijah kot o najpomembnejšem pogoju za njihovo sodelovanje pri odločanju – upravljanju. Obljubili smo, da bomo v nekaj nadaljevanjih o tem še pisali.

Informiranje v delovnih organizacijah mora izpolnjevati zlasti dve pomembni funkciji: 1. informiranje kot pogoj za udeležbo v samoupravljanju in 2. informiranje kot izraz javnosti dela oziroma kot sredstvo družbene kontrole posameznikov in organov.

Da bi člani delovne skupnosti lahko upravljali, da bi lahko vplivali na vsebino odločitev, bi morali biti sprotno in objektivno informirani vsaj o poslovanju delovne organizacije, ustvarjanju dohodka, o gibanju skladov, o amortizaciji; o proizvodnih, finančnih in investicijskih načrtih; o rezultatih dela v delovnih enotah ali posameznih obra-

lih in v primerjavi s poslovanjem sorodnih podjetij. Seznanjeni bi morali biti tudi z načrti, predlogi, programi in analizami strokovnih služb, strokovnjakov in organizatorjev dela ter poslovanja. Pravčasno bi morali biti obveščeni o nameravanih razpravah, predlaganih sklepih in o izvajanju sprejetih sklepov. Seveda bi morali biti obveščeni

še o mnogo čem, tudi o dogodkih v občini in glavnih političnih dogodkih v državi – o tem bomo spregovorili kasneje.

KDO NAJ ZAGOTAVLJA NEPRETRGANO SISTEMATIČNO INFORMIRANJE V DELOVNI ORGANIZACIJI?

Dolžnost organiziranja obveščanja nikakor ne sme biti postranska dolžnost katerega od delavcev, ki je že sicer na svojem delovnem mestu polno zaposlen. V manjših delovnih organizacijah bi naj bil za organiziranje zadolžen sekretar ali vodja kadrovske službe, če teh nimajo pa direktor.

V večjih delovnih organizacijah je potrebna posebna služba za informiranje, ki ji mora biti zagotovljena samostojnost pri delu in ustrezna zasedenost.

Politično obveščanje pa naj vodi poseben kolektivni izvršilni samoupravni organ (odbor za informiranje) ali v manjših delovnih organizacijah delavski svet. Pri politiki obveščanja bi morale imeti v delovni organizaciji še veliko vlogo politične organizacije, odloča pa le samoupravni organ.

S KATERIMI SREDSTVI BI ZAGOTOVILI UČINKOVITO IN NE PREDRAGO INFORMIRANJE?

Univerzalnih sredstev informiranja, ki bi bila najbolj učinkovita, poceni in za vsako organizacijo, tehnologijo in način dela najbolj

primerna, ni. Za celovitost informiranja je potrebno več sredstev in oblik, prilagojenih načinu dela, značaju in strukturi delovne organizacije. V večjih organizacijah najbolj pogosto uporabljajo naslednja sredstva: glasilo (mesečnik ali štirinajst-dnevnik), interni informator ali bilten, razglasno postajo, zidni časopis in informativni sestanek. Nekatere organizacije imajo še druge oblike, kot so letaki (ob posebnih akcijah), razstave, dnevi odprtih vrat, okrogla miza, posebno pismo, čestitka, pano za dnevni tisk, skrinjica za vprašanja.

Prav zato, ker je več sredstev in oblik in za nobeno ne moremo reči, da je najboljša in zadostna, je potrebno, da je v delovni organizaciji strokovna služba, ki razvija sistem informiranja tako, da več posameznih sredstev in oblik medsebojno usklajuje, da tvorijo celovitost in za neko organizacijo najprimernejši sistem komuniciranja s pretokom informacij od zgoraj navzdol, z dialogom med različnimi socialnimi strukturami in mobilizacijo delavcev za samoupravno in politično akcijo. (Prihodnjič o glasilih in drugih posameznih sredstvih za obveščanje v delovnih organizacijah.)

SLAVKO GERLICA

Sestanek obrata, oddelka ali samo delovne skupine je najprimernejša oblika neposrednega informiranja. Obravnava preteklih, sedanjih in bodočih dogodkov, je oblika dialoga in vključuje različne interese. Njegova slaba stran pa je, da je udeležba pogosto nepopolna, da so zahtevne širše tehnične in vsebinske priprave in da je „drag“.

Novosti v zdravstvenem zavarovanju

V mesecu marcu so zasedali zbori zavarovancev ljubljanske skupnosti in obravnavali več pomembnih zadev s področja zdravstvenega varstva. Razprave so bile živahne, odkrite in po potrebi tudi ostre. Potrebne pa so bile zato, ker smo prišli do najbolj sprejemljivih rešitev, takih, ki bodo zadovoljile kar največ zahtevam. Skupščine zavarovancev pa je nato vse te razprave strnila v dokončne odločitve. Naj omenimo le tiste, ki nas najbolj zanimajo.

a) Skladno s statutom in zakonom o zdravstvenem zavarovanju skupnost ne bo več poverjala opravljanja strokovnih, finančnih in administrativnih zadev komunalnemu zavodu; za socialno zavarovanje ali kakoli drugi delovni organizaciji, pač pa je s 1. aprilom 1972 ustanovila svojo ustrezno strokovno službo za urejanje poslov s podobno organizacijsko in samoupravno shemo kot v zavodu. Tako bodo vse zadeve in posli v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem pristojnosti samoupravne skupnosti delavcev. S tem je komunalni zavod prenehal delati kot samostojna organizacija.

membe v statutu glede na ustanovitve strokovne službe in še nekaj drugih sprememb, ki so bile potrebne glede na sedanji čas in zahteve. Med drugim je sprejela tudi člen, ki pravi, da nadomestilo osebnega dohodka za čas bolezni ali zadržanosti z dela ne more biti manjše kot 60 % od osnove in tudi ne manjše od minimalnega osebnega dohodka, ki ga določajo republiški predpisi. Višino največjega nadomestila pa določila skupščina zavarovancev s posebnim sklepom za vsako leto posebej. Za letošnje leto je največji možen znesek enomesečnega nadomestila za osebne dohodke 5400 din.

c) Gotovo najburnejša je bila razprava na zborih in skupščini zavarovancev o neposrednih prispevkih zavarovancev k stroškom za zdravstvene usluge. Predlog je namreč bil (glede na načelo o zbiranju sredstev skupnosti), da bi nekateri prispevke za usluge povečali, in to za zdravlila na recept, za obisk pri zdravniku specialistu, za prevoz z rešilnim avtomobilom in za prekinitve nosčnosti. Zbori zavarovancev so (v veliki večini) odklonili ta predlog in kritično obravnavali to plačevanje. Največ je bilo pripomb glede na to, da ni ocene, ali so ti prispevki opravičili namen njihove uvedbe, koliko je bil s tem urejen položaj in odnos do zavarovancev in obratno do zdravstvenih ustanov. Že z dosedanjimi cenami so bili najbolj prizadejeni upokojeanci z nizkimi pokojninami in družine z nizkimi osebnimi dohodki ter bi povečanje njihov položaj še bolj ogrozilo. Tudi skupščina je pritrdila temu mnenju in odklonila vsako povečanje. Tako so ostale

cene oziroma prispevki enaki kot do sedaj, s tem da je skupščina sprejela še dve olajšavi, in sicer:

– da plača zavarovanec rešilni avto le za prvi prevoz, če zavarovanec potrebuje za isti primer več prevozov, in

– da so oproščeni plačila prispevka otroci do 15. leta starosti, če so nezmožni za samostojno življenje in delo.

Skupščina je tudi priporočila izvršnemu odboru skupnosti, naj pregleda možnosti in upravičenost morebitne ukinitve plačevanja prispevkov ali, če se to ne da, vsaj ugodni način in predloga oprostitve še za tiste osebe, ki so socialno ogrožene. To naj bi bil naš prispevek k uresničevanju sklepov 3. konference ZKS.

MILOŠ MIKOLIC

Rokometiški Slovani pred tekmo z ekipo Burevestnika v veliki športni dvorani v Tbilisiju, ki lahko sprejme 17.000 gledalcev. V ozadju vidimo pozdravni transparent moščanskim športnikom v gruzinščini.

odeja. Če bi se vedno in povsod in na vseh ravneh dosledno ravnali po tem pregovoru, bi bilo v našem gospodarstvu marsikaj drugače in ne bi bilo za štiristo milijard nepokritih investicij. In še nečesa ne smemo prezreti: Založani bodo v petih letih z naslova samopriskupka odšteli za VVZ in šole približno 2.000.000 dinarjev, dobili pa bodo z istega naslova (in sicer prvi v Ljubljani) novo šolo v vrednosti 5.000.000 dinarjev. In ne nazadnje, volivci iz občine Center bodo prispevali denar tudi za gradnjo šol v občini Moste-Polje. Zato moramo včasih vendarle pogledati malo dlje od praga.

Razumemo tudi prizadevanja obeh zaloških odborov, ki sta v občinski skupščini, in tudi sicer, veliko storila, da bi uresničila želje in zahteve svojih volivcev, čeprav žal vseh ni bilo moč uresničiti. Ob tem pa ne bi nikakor smela čustvena prizadetost in morda trenutna osebna užaljenost potisniti na stranski tir dolgoročne skupne interese občanov, odborov in občinske skupščine. Zmagovati morajo zdrav razum, dobra volja in strpnost v dialogu in pri premagovanju skupnih problemov. Z odstopi dosežemo bore malo.

Mnogim izmed nas je bila morda v življenju storjena krivica (čeprav v zaloškem

primeru ni nihče nikomur skrivil niti lasu). Nikogar ni med nami, ki bi mu šlo v življenju vse gladko. In vendar ne smemo že ob prvih težavah, na katere naletimo, vreči puške v koruzo, ampak moramo vztrajati in se odkrito spoprijemati s problemi.

Upamo in želimo, da tudi zaloška odbornika ne bosta dvignila rok pred trenutnimi in prehodnimi težavami, na katere sta naletela, marveč bosta do konca mandatne dobe vztrajala pri častni in odgovorni odborniški funkciji, ki so jima jo zaupali volivci. Volivcem pa polagamo na srce, da svojima odbornikoma – tako kot doslej – nudijo vso podporo.

Jugotekstil

IMPEX

s svojimi obrati:
Kemična tovarna Moste
in Yulon Moste
tovarna sintetičnih vlaken

V Zalogu so volivci izrazili dvom v to, ali bo nova šola z osmimi ali desetimi učilnicami, ki naj bi jo začeli graditi že letos, zadovoljila tankajšnje potrebe osnovnega šolstva. Menili so, da bi bila potrebna šola z najmanj dvanajstimi oddelki. Skratka, bojijo se, da bo šola premajhna že takrat, ko bo zgrajena.

Ker pa mestni gradbeni odbor, ki skrbi za načrtno gradnjo VVZ in šol iz sredstev samopriskupka, in občinska skupščina Moste-Polje strogo vztrajata pri sprejetem programu, o katerem so lansko jeseni na referendumu glasovali ljubljanski volivci, so se stvari nekoliko zaostriale – tudi tako, da

sta odstopila oba odbornika iz Zaloga.

Seveda je treba razumeti tudi bojazen zaloških volivcev, vendar moramo ob tem upoštevati naslednja dejstva: Zaloški projekt ne more biti deležen nič več kot 5.000.000 dinarjev investicij, kajti vedeti moramo, da bo treba za podražitev gradbenih storitev brčkone prikniti še 300-400 tisoč dinarjev in še 1.500.000 dinarjev proračunskih sredstev za notranjo opremo šole.

Tako imenovani zaloški primer nas znova opozarja na pregovor, ki pravi, da se lahko pokrijemo samo do tam, do kamor nam sega

